

РЕШЕНИЕ

№ 2136

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **326** по описа за **2020** година докладвано от съдия Жанета Малинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенцията за хората с увреждания, депозирана чрез процесуален представител срещу Решение от 20.11.2019г., постановено по НАХД № 12739/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав, с което е отменено Наказателно постановление(НП) № 55/0023-4025/09.07. 2018 г., издадено от изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. на основание чл. 54а от Закона за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ), за нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 ЗИХУ (Наредбата).

В касационната жалба се прави оплакване, че оспореното решение е неправилно. Оспорват се правните изводи на районния съд за допуснати съществени нарушения в АУАН и НП, като се твърди, че непосочването на датата на нарушението, както и мястото на извършване, в случая не съставляват съществено процесуално нарушение. Развити са подробни съображения в тази насока, като се твърди, че АУАН и НП

съдържат задължителните реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН и правилно са посочени както нарушената, така и санкционната разпоредби. Изложени са и доводи обуславящи важността на изискваните ежегодни анализи, във връзка с обществените отношения, които регулира ЗИХУ и значимостта на тези анализи. Заявено е искане решението на СРС да бъде отменено, а процесното наказателно постановление – потвърдено като правилно и законосъобразно.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт Б., който поддържа жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника.

Ответникът – [фирма] се представлява от адв. Д., който оспорва касационната жалба. Навежда доводи, за наличие на основание за приложение на чл.3, ал.2 от ЗАНН, като излага подробни съображения в писмени бележки. Претендира присъждане на разноски по делото, съобразно представения списък. Съображения за неоснователност на касационната жалба са развити и в депозиран в срок писмен отговор на ответника, чрез адв. Д..

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на касационната жалба, с искане да остане в сила решението на Софийски районен съд.

Административен съд София-град, XIV касационен състав, след преценка на доказателствата по делото, изложените касационни основания и становищата на страните, при съобразяване разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения.

С оспореното пред районния съд НП, на [фирма] е наложено административно наказание “имуществена санкция“ в размер 10 000лв., като в НП нарушението е описано „че не е изпълнило задължението си за представяне ежегодно до 30 октомври на текущата година на анализ на съответните продавани медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на дребно“. Посочено е, че нарушението е установено на 09.02.2018г. в сградата на АХУ в [населено място], ул.С. В.“ № 104-106. Прието е, че е нарушен чл.12, ал.2, т.1 от Наредбата и на основание чл. 54а от ЗИХУ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000лв.

С обжалваното решение, районният съд е отменил НП, като е приел, че в производството по съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на санкционираното дружество. Развити са съображения, че е допуснато нарушение на чл. 42, т.3 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 с.з., тъй като в обстоятелствената част на АУАН и НП не е посочена датата, на която нарушението е извършено. Като отделно основание за отмяна на НП е прието, че в НП не са посочени и описани обстоятелствата около вмененото за извършено от ответника по касация нарушение, при които НП е издадено и в нарушение на чл. 57, ал.1, т.5 ЗАНН.

Решението е валидно и допустимо, постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон, и не са налице касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, за неговата отмяна.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС за допуснати

процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на санкционираното лице. В наказателното постановление, предмет на съдебен контрол, не е посочено коя е текущата година, за която е следвало да бъде представен анализ на цените на продаваните от дружеството медицински изделия, съобразно фактурите, издавани от търговците на едно. Правилни и обосновани са изводите на районния съд, че в АУАН и НП не е посочена датата на нарушението. Настоящият състав споделя правните изводи на районния съд и приема, че за да е изпълнено изискването на чл.42, т.3 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т.5, предл.2 от ЗАНН за посочване в АУАН и НП на датата и мястото на нарушението, не е достатъчно да се посочи единствено датата, на която е установено нарушението. Непосочването на конкретна дата, на която е извършено нарушението нарушава правото на защита на нарушителя и пречатства съда да упражни правомощията си по преценката относно законосъобразността на административнонаказателното производство и в частност проверката на давностните срокове по чл. 34 ЗАНН. Действително, нарушението е извършено чрез бездействие, а задължението по чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата следва да бъде извършено в определен срок. Следователно след изтичането на срока е извършено и нарушението, но в НП липсва конкретизация за коя „текуща година“ не е представен процесния анализ от санкционираното дружество. Това нарушение при издаване на НП е от категорията на съществени, тъй като нарушава правото на защита на санкционираното дружество и пречатства упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на НП. Същото е неотстранимо във фазата на съдебното оспорване на НП и основание за отмяна на НП, като процесуално незаконосъобразно.

Като е отменил оспореното НП, поради наличие на посочените по-горе съществени нарушения на процесуалните правила при съставяне на АУАН и издаване на НП, които се споделят изцяло и от настоящия касационен състав, районният съд е постановил правилно решение, което следва да остане в сила. Поради отмяната на НП като процесуално незаконосъобразно, не се следва да се обсъждат релевираните от ответника по касация доводи за наличие на основание за приложение на чл.3, ал.2 от ЗАНН.

По изложените съображения, касационният състав приема, че касационната жалба е неоснователна. При осъществения контрол по реда на чл. 218, ал.2 от АПК, касационният състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и следва да остане в сила.

При този изход на спора, на ответника по касационната жалба следва да се присъдят разноски по делото, представляващи адвокатско възнаграждение. По делото е представен договор за правна защита и съдействие, сключен между [фирма] и адв. П. Д., като последният е осъществил и процесуално представителство по настоящото дело. Съгласно договора размера на договореното адвокатско възнаграждение е 1100(хиляда и сто) лева, който е изплатен изцяло в брой. Настоящият състав приема за основателно възражението на процесуалния представител на касатора за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение, като същото следва да се намали и присъди в размер на 830 (осемстотин и тридесет) лева, съобразно чл. 18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.11.2019г., постановено по НАХД 12739/2018г., по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав.

ОСЪЖДА Агенция за хората с увреждания [населено място], [улица]-106 да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] разноси по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 830(осемстотин и тридесет)лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: